

μπαντάρω

μπαντάρω, ρ. [<ιταλ. bandare], τυλίγω με επίδεσμο πληγή, τραύμα: «τον μπαντάρισαν πρόχειρα, μέχρι να 'ρθει το ασθενοφόρο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας